

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 253

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 aprilie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 11 din 22 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și ale art. 17 alin. 1 ¹ —1 ³ din Legea nr. 92/1992	1-2		
Decizia nr. 22 din 24 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.....	3-4		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRATIEI PUBLICE CENTRALE ȘI ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
		394/13.108. — Norme metodologice privind acordarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj de credite în condiții avantajoase întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice autorizate să desfășoare activități independente, emise de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și de Banca Națională a României.....	5-8
		12. — Circulară privind retragerea din circulație și încetarea puterii circulatorii a bancnotelor cu valoarea nominală de 5.000 lei — emisiunea 1998	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11

din 22 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și ale art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Laurențiu Cristescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și ale art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, excepție ridicată de Ioan-Tiberiu Precup în Dosarul nr. 1.745/2001 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că anterior Curtea a statuat că Guvernul poate să intervină, prin ordonanță de urgență, în domeniul legilor organice. Referitor la dispozițiile art. 1 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, prin care s-au introdus la art. 17 din Legea nr. 92/1992, republicată, alin. 1¹—1³, Curtea a admis, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹. Față de această împrejurare formulează concluzii de respingere a excepției, ca devenită inadmisibilă, în ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992, republicată, și ca neîntemeiată, în ceea ce privește celelalte dispoziții criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.745/2001, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și ale art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, excepție ridicată de Ioan-Tiberiu Precup într-o contestație împotriva desfacerii contractului de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, pe de o parte, că, fiind o lege organică, Legea nr. 92/1992 nu putea fi modificată printr-o ordonanță de urgență, iar pe de altă parte, că, prin art. I pct. 6 al ordonanței (prin care s-au introdus la art. 17 din Legea nr. 92/1992, republicată, alineatele 1¹—1³), s-au încălcat prevederile art. 123 și 125, raportate la art. 1 alin. (3) și art. 51 din Constituția României.

Judecătoria Oradea, exprimându-și opinia, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „întrucât Guvernul poate emite ordonanțe de urgență care să modifice o lege organică“ pentru evitarea unei grave atingeri aduse interesului public.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul arată că limitarea emiterii de ordonanțe de către Guvern, prin care se modifică o lege organică, se referă numai la cazurile în care modificarea se dispune printr-o ordonanță emisă în baza unei legi de abilitare. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, texte introduse prin art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, consideră că acestea „nu încălcă prevederile constituționale menționate“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Referitor la critica adusă de autorul excepției de neconstituționalitate faptului că Guvernul legiferează prin ordonanțe în domeniul rezervat legilor organice, Curtea constată că limitarea posibilității emiterii de ordonanțe de urgență

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Ioan-Tiberiu Precup în Dosarul nr. 1.745/2001 al Judecătoriei Oradea.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, precum și a dispozițiilor art. 17 alin. 1² și alin. 1³ din Legea nr. 92/1992 excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

numai la domenii ce nu fac obiectul legilor organice nu este prevăzută de Constituție. În aceste condiții excepția de neconstituționalitate privind încălcarea de către Guvern a unei pretense interdicții constituționale urmează să fie respinsă ca fiind nefondată.

Analizând celelalte motive invocate de autorul excepției, Curtea constată că, deși critica de neconstituționalitate privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/1999 în întregime, obiectul excepției îl constituie de fapt dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare. Aceste dispoziții au fost introduse prin art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, ordonanță aprobată și modificată prin Legea nr. 118/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 30 martie 2001.

Analizând aceste argumente, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³ și prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001 (publicată, între data pronunțării și cea a redactării prezentei decizii, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002) și a statuat că prevederile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992, republicată, sunt neconstituționale, întrucât contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 51 și ale art. 123—125 din Constituția României.

Astfel fiind, Curtea observă că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 23 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd că „*Nu pot face obiectul excepției [...] prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*“. În consecință, reținând că acest caz de inadmisibilitate a intervenit după data sesizării Curții, excepția urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, pentru dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992, republicată, și ca neîntemeiată, pentru celelalte dispoziții criticate.

În ceea ce privește solicitarea autorului, adresată în scris Curții Constituționale, prin care renunță la soluționarea excepției, aceasta nu poate fi primită, deoarece excepția de neconstituționalitate fiind de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, soluționarea acesteia este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire pe calea renunțării exprese la soluționarea ei de către instanță. În acest sens este și jurisprudența Curții (a se vedea Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996).

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 24 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de Aurel Gheorghe în Dosarul nr. 1.093/COM/2001 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 405C/2001, nr. 406C/2001 și nr. 407C/2001 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

La apelul nominal în dosarele nr. 406C/2001 și nr. 407C/2001 se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor menționate.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 406C/2001 și nr. 407C/2001 la Dosarul nr. 405C/2001, care este primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că în jurisprudența sa Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată. În speță este vorba de opțiunea legiuitorului cu privire la ordinea în care se face plata creanțelor într-o unitate aflată în procedura de lichidare, ordine care nu poate constitui obiectul controlului de constituționalitate. Mai arată că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece procedura falimentului este stabilită prin lege, adică așa cum cer aceste dispoziții. Se solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.088/COM/2001, precum și prin încheierile din 29 iunie 2001, pronunțate în dosarele nr. 1.093/COM/2001 și nr. 1.100/COM/2001, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată**, excepție ridicată de Vladimir Ion Udrescu, Aurel Gheorghe, Sorin Brojboiu, Mugurel-Gabriel Crețu, Dimciu Damasaru, Gabriel Fotea, Mihai Porosnicu, Panait Roșca, Daniel Lungu, Grigore Sima și Vașile Miron în dosarele acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispoziția finală a pct. 3 al art. 108 din Legea nr. 64/1995, republicată, potrivit căreia în categoria de creanțe privilegiate prevăzute la acest punct se înscriu doar „creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii”, este discriminatorie și, ca atare, contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Se arată în acest sens că în cadrul aceiași

categorii de creditori dispoziția legală criticată favorizează pe cei care au creanțe mai recente, în dezavantajul celor cu creanțe mai vechi.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că dispozițiile art. 108 pct. 3 nu încalcă dreptul fundamental garantat prin art. 16 alin. (1) din Constituție. Invocându-se jurisprudența constantă a Curții Constituționale, se apreciază că „egalitatea în fața legii nu impune uniformitate, ci aprecierea soluțiilor în raport de situațiile diferite” generate de practică. Se mai arată că textul de lege criticat nu încalcă dreptul salariaților la protecția socială a muncii, statuat prin art. 38 din Constituție, iar „stabilirea rangului de prioritate menționat, nu implică restrângerea exercițiului unor drepturi ale personalului ambarcat”. În ceea ce privește reglementările internaționale pretins încălcate, instanța consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 25 din Carta socială europeană revizuită, devenită, prin ratificare, parte integrantă a dreptului intern. În temeiul acestor considerente, instanța apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că prin art. 108 „se instituie o anumită ordine de prioritate pentru satisfacerea anumitor tipuri de creanțe”. Se acordă prioritate plății taxelor, timbrelor și altor cheltuieli aferente procedurii reorganizării judiciare (ordinea 1), plății creanțelor și creditelor născute din continuarea activității unității aflate în procedura falimentului (ordinea 2), iar pe locul trei se situează creanțele rezultate din contractele de muncă, dar „pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii”. Se mai arată că „justificarea acestui termen rezultă din art. 1 al Legii nr. 64/1995, republicată, adică din situația comercianților care nu mai pot face față datoriei lor comerciale, dată fiind situația financiară dificilă în care aceștia se găsesc”.

În ceea ce privește încălcarea de către textul criticat a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că în jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că „principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport de persoanele care se găsesc în situații deosebite”.

Se mai arată că ordinea de prioritate a plății creanțelor, stabilită prin textul criticat, nu contravine dreptului salariaților la protecția socială a muncii, statuate prin art. 38, și nici nu poate fi considerată o restrângere a unor drepturi în sensul celor prevăzute prin dispozițiile art. 49, ambele din Constituția României.

Guvernul apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece Legea nr. 64/1995 instituie o procedură specială — concursuală —, punând pe toți creditorii unui comerciant care nu și-a plătit datoriile într-o situație egală, procedură care se încadrează în prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. S-a mai arătat că prin art. 108 se stabilește o ierarhie între creditori — fără a exclude vreunul —, ținându-se seama de natura și importanța creanțelor, textul criticat fiind astfel în concordanță cu dispozițiile art. 11 pct. 1 din Convenția Conferinței Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, care au următorul conținut: „*Creanțele vor fi plătite, atât în cazul lichidării unor bunuri din averea debitorului pe bază de plan, cât și în cazul falimentului, în următoarea ordine: [...] 3. creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

În opinia autorilor excepției toți creditorii, titulari ai unor creanțe izvorâte din contracte de muncă, se află în aceeași situație, iar tratamentul juridic diferențiat în raport cu data nașterii creanței este discriminatoriu, unii având dreptul de a li se plăti creanțele în cea de a treia ordine de preferință, iar alții abia în cea de a noua („*alte creanțe chirografare*”).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în mod obiectiv, există deosebiri între situația celor două categorii de creditori ai unei unități aflate în procedura de lichidare potrivit prevederilor Legii nr. 64/1995, întrucât unii au creanțe mai vechi, pentru a căror recuperare, depunând diligențele necesare, ar fi putut acționa înainte ca debitorul să ajungă în situația de incapacitate de plată, iar alții, cu creanțe născute mai recent, nu au avut la dispoziție timp suficient pentru executarea creanțelor lor anterior deschiderii procedurii falimentului. În jurisprudența sa Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității în drepturi a cetățenilor impune un tratament juridic identic numai în situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică chiar și din punct de vedere constituțional tratament juridic diferit.

Pe de altă parte, Curtea observă că toți creditorii au același interes și aceeași legitimitate în recuperarea creanțelor lor, dar lichidarea bunurilor din averea debitorului și falimentul se fac în timp, în mod treptat, situație în care nu se pot recupera deodată toate creanțele. Această stare de lucruri impune stabilirea unei ordini de plată în raport cu natura creanțelor, ceea ce intră în atribuțiile legiuitorului.

Curtea mai reține și faptul că stabilirea ordinii de plată a creanțelor se face prin norme juridice cu caracter proce-

dural, iar, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*”

Curtea reține, de asemenea, că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) și (2) din Constituție, care reglementează neîngrădirea dreptului la muncă, libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă și dreptul la protecția socială a muncii. Textul de lege criticat nu atinge exercițiul acestor drepturi și nici al dreptului de a primi o remunerație corespunzătoare pentru munca prestată.

În legătură cu susținerea autorilor excepțiilor referitoare la neconcordanța existentă între textul de lege criticat și prevederile art. 25 din Carta socială europeană revizuită, trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 25 pct. 3 lit. a) din anexa la cartă, potrivit cărora „*Creanțele lucrătorilor care fac obiectul acestei dispoziții vor trebui să cuprindă cel puțin:*

a) *creanțele lucrătorilor cu titlu de salarii aferente unei perioade determinate, care nu trebuie să fie mai mică de 3 luni într-un sistem de privilegii și de 8 săptămâni într-un sistem de garanții, care precede insolvabilitatea sau încetarea raportului de muncă;*”

În ceea ce privește incidența reglementărilor internaționale invocate, Curtea constată că în cauză sunt aplicabile doar prevederile art. 11 din Convenția Conferinței Internaționale a Muncii nr. 95/1949, potrivit cărora „*vor avea rang de creditori privilegiați pentru salariile care le sunt datorate cu titlu de servicii prestate în cursul unei perioade anterioare falimentului sau lichidării și care va fi prevăzută de către legislația națională*”, iar „*Ordinea de prioritate a creanței privilegiate constituită de salariu, față de celelalte creanțe privilegiate, trebuie să fie determinată de către legislația națională*”. Rezultă deci că atât stabilirea perioadei din care provin creanțele din salariu, pentru a fi considerate privilegiate, cât și ordinea de prioritate a creanțelor privilegiate intră în atribuțiile legiuitorului național, atribuție exercitată de legiuitorul român prin adoptarea art. 108 din Legea nr. 64/1995, republicată. Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată, sunt în deplină concordanță cu reglementarea internațională citată.

Curtea Constituțională a fost sesizată în numeroase alte cauze cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, republicată, reținând în mod constant că aceste dispoziții legale nu încalcă nici o prevedere constituțională sau reglementare internațională (de exemplu, deciziile nr. 269 și nr. 273 din 2 octombrie 2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 23 ianuarie 2002 și, respectiv, nr. 51 din 24 ianuarie 2002).

Întrucât în prezenta cauză nu s-au învederat elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței constante a Curții, soluția din deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepții ridicate de Vladimir-Ion Udrescu, Aurel Gheorghe, Sorin Brojboiu, Mugurel-Gabriel Crețu, Dimciu Damasaru, Gabriel Fotea, Mihai Porosnicu, Panait Roșca, Daniel Lungu, Grigore Sima și Vasile Miron în dosarele nr. 1.088/COM/2001, nr. 1.093/COM/2001 și nr. 1.100/COM/2001 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE ȘI ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 394 din 26 martie 2002

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 13.108 din 27 martie 2002

NORME METODOLOGICE

**privind acordarea din bugetul asigurărilor pentru șomaj de credite în condiții avantajoase
întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor fizice
autorizate să desfășoare activități independente**

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice sunt emise în scopul reglementării condițiilor de acordare și de rambursare a creditelor, a modului de constituire a garanțiilor, a organizării și desfășurării licitațiilor pentru desemnarea băncilor și agențiilor autorizate să acorde credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în baza prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.

Art. 2. — Principiile fundamentale de acordare a creditelor în condiții avantajoase sunt:

a) fondurile de creditare au ca sursă bugetul asigurărilor pentru șomaj și se acordă în lei;

b) creditele se acordă pe principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu, tuturor beneficiarilor de drept;

c) creditele sunt destinate să creeze locuri de muncă, în special pentru șomerii, și să favorizeze inițierea unor activități independente, înființarea și dezvoltarea activităților asociațiilor familiale, dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și unităților cooperatiste;

d) fondurile de creditare sunt destinate să inițieze și să promoveze activități economice rentabile, menite să dezvolte și să îmbunătățească statutul beneficiarilor de drept;

e) acordarea creditelor se realizează pe principiul transparenței operațiunilor de creditare, prin punerea la dispoziție instituțiilor implicate și celor interesați a tuturor informațiilor referitoare la acordarea de credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

f) în gestionarea fondurilor de creditare și în acordarea creditelor băncile care administrează sumele din bugetul asigurărilor pentru șomaj vor acorda prioritate prevederilor Legii nr. 76/2002 față de normele și metodologiile proprii de acordare a creditelor, ținând seama de prevederile prezentelor norme metodologice.

CAPITOLUL II

A. Constituirea și repartizarea fondurilor pentru acordarea de credite în condiții avantajoase întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor autorizate să desfășoare activități independente

Art. 3. — Fondul pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, constituit în baza prevederilor art. 86 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, denumit în continuare *fond de creditare*, se constituie anual în cadrul bugetului asigurărilor pentru șomaj, aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă trebuie să asigure:

a) administrarea eficientă a sumelor alocate pentru acordarea de credite;

b) monitorizarea întregii activități depuse de către instituțiile implicate, banca, agențiile de credit și agențiile de ocupare a forței de muncă județene și a municipiului București, pentru îndeplinirea cerințelor legii și asigurarea realizării în bune condiții a programului de ocupare a forței de muncă, în special a șomerilor.

Art. 5. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va stabili anual fondurile care urmează să fie administrate prin bănci și, respectiv, prin agenții de credit autorizate.

Art. 6. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va efectua repartizarea pe județe a fondului de creditare în baza Programului anual de ocupare, luând în considerare indicatorii pieței muncii din fiecare județ.

(2) În cursul anului, în urma analizei realizării programelor de acordare a creditelor și în funcție de evoluțiile de pe piața muncii, se pot face redistribuiri între județe, în funcție de solicitări, cu aprobarea conducătorului executiv al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 7. — (1) În vederea acordării creditelor Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate transfera, după semnarea contractelor cu banca sau cu agențiile autorizate care au fost desemnate să administreze fondul de creditare, o sumă reprezentând cel mult 20% din fondul de creditare anual.

(2) Pe măsura acordării creditelor sumele vor fi reîntregite până la cheltuirea integrală a sumelor prevăzute în buget.

(3) Fondul de creditare va fi pus la dispoziție băncii sau agențiilor autorizate, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

(4) Banca sau agenția de credit care administrează fonduri pentru acordarea de credite poartă răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

B. Beneficiarii de credite acordate în condiții avantajoase din bugetul asigurărilor pentru șomaj

Art. 8. — Beneficiarii creditelor acordate în condiții avantajoase sunt:

a) întreprinderile mici și mijlocii care sunt societăți comerciale constituite potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

b) unitățile cooperatiste reprezentate de cooperativele meșteșugărești și cooperativele de consum, care sunt organizate și funcționează conform prevederilor Decretului-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, cu modificările ulterioare, respectiv ale Legii nr. 109/1996 privind organizarea și funcționarea cooperăției de consum și a cooperăției de credit, cu modificările și completările ulterioare;

c) asociațiile familiale care sunt constituite și funcționează conform prevederilor Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, cu modificările ulterioare;

d) persoanele fizice autorizate să desfășoare activități independente conform prevederilor Decretului-lege nr. 54/1990, cu modificările ulterioare;

e) șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale sau să devină persoane fizice autorizate au prioritate la obținerea creditului.

Art. 9. — (1) Condițiile ce trebuie îndeplinite de întreprinderile mici și mijlocii și de unitățile cooperatiste pentru a avea acces la credite sunt:

a) numărul total de salariați sau de membri cooperatori să fie, la momentul acordării creditului, de maximum 249*) de persoane;

b) să se oblige prin contractul de credite să angajeze cu contract individual de muncă șomeri pe cel puțin 50% din locurile de muncă nou-create;

c) locurile de muncă pe care se încadrează personal în baza obligației asumate prin contractul de credit să nu fie locuri vacante în urma unor disponibilizări de personal din ultimele 12 luni premergătoare solicitării creditului;

d) să se oblige să mențină raporturile de muncă cu persoanele încadrate din rândul șomerilor o perioadă de cel puțin 3 ani de la încadrare, iar în cazul desfacerii contractului individual de muncă al unora dintre aceste persoane, să angajeze în termen de 30 de zile pe locurile de muncă rămase vacante personal din aceeași categorie;

e) să realizeze activitatea de bază în producție, servicii și turism; dacă agenții economici realizează venituri și din activitatea de comerț, acestea nu trebuie să depășească 49% din totalul veniturilor; dovada se face prin raportarea semestrială „Rezultate financiare”, la data de cont 01, ce va purta viza administrației financiare; în determinarea ponderii activității de comerț nu se iau în calcul veniturile obținute din comercializarea produselor proprii prin magazinele producătorului;

f) întreprinderile mici și mijlocii și unitățile cooperatiste, asociațiile familiale și persoanele fizice autorizate, ale căror venituri din activitatea de comerț depășesc ponderea de 49% în totalul veniturilor, pot beneficia de credite acordate în condițiile prevăzute de lege, dacă dezvoltă activități de producție sau servicii, iar prin realizarea proiectului, structura veniturilor se modifică astfel încât veniturile din comerț să reprezinte cel mult 49% din veniturile totale;

g) pe perioada derulării contractului de creditare angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului.

(2) Asociațiile familiale și persoanele autorizate să desfășoare activități independente pot avea acces la credite pentru inițierea sau dezvoltarea propriei activități numai dacă desfășoară activități în producție, servicii sau turism.

C. Procedura de desemnare a băncii și a agențiilor autorizate să acorde credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj

Art. 10. — (1) Banca sau agențiile autorizate să administreze fondul de creditare sunt desemnate prin licitație organizată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Licitația se organizează în conformitate cu legislația în vigoare privind achizițiile publice.

Art. 11. — În scopul desemnării băncii sau a agențiilor autorizate să administreze fondul de creditare se constituie o comisie de evaluare, numită prin decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

Art. 12. — (1) La licitația pentru desemnarea băncii sau a agenției autorizate să administreze fondul de creditare pot participa, după caz:

a) băncile, persoane juridice române, constituite în baza Legii bancare nr. 58/1998, cu modificările ulterioare, și a autorizației eliberate de Banca Națională a României;

b) agenții autorizate să acorde credite în condițiile legii.

(2) Pentru a putea fi desemnate să administreze fondul de creditare băncile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să facă dovada achitării obligațiilor fiscale, a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj și la bugetul asigurărilor de sănătate;

b) să aibă experiență în acordarea de credite întreprinderilor mici și mijlocii;

c) să dispună de dotarea necesară pentru realizarea contractului de servicii de acordare de credite (calculatoare, echipamente, aparatură, software, mijloace fixe și alte dotări);

d) să dispună de personal de specialitate necesar îndeplinirii contractului de acordare de credite în condiții avantajoase;

e) să dispună de o rețea teritorială care să acopere în totalitate județele țării și de personalul având pregătirea și competențele necesare pentru acordarea creditelor;

f) să nu se afle în regim de supraveghere sau administrare specială în evidențele Băncii Naționale a României în ultimele 6 luni de activitate;

g) să se încadreze în limitele prevăzute de Normele Băncii Naționale a României nr. 8/1999 privind limitarea riscului de credit al băncilor, cu modificările ulterioare;

h) să se încadreze în limitele prevăzute de Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor;

i) să constituie provizioane la nivelul celui prevăzut de Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 2/2000 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit și de Normele metodologice ale Băncii Naționale a României nr. 2/2000 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 2/2000 privind clasificarea creditelor și plasamentelor, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit;

j) să dețină capacitatea financiară de a rambursa din surse proprii creditele și dobânzile aferente, în cazul nerecuperării integrale sau parțiale a fondului de credite acordat;

k) să facă dovada că ponderea deținută de creditele restante din totalul creditelor guvernamentale și neguvernamentale este sub 5%.

(3) Agențiile de credit vor fi autorizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru administrarea fondului de creditare destinat acordării de microcredite în baza unor scheme de creditare, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite.

Art. 13. — (1) În conținutul ofertelor prezentate de bănci sau de agențiile de credit trebuie să fie prevăzute:

a) dobânda oferită la sumele neutilizate din contul de disponibilități sau de depozit constituit;

b) comisioanele percepute de la clienți pentru creditele acordate;

c) nivelul de dotare;

d) nivelul de pregătire a personalului;

e) experiența în domeniul acordării de credite întreprinderilor mici și mijlocii, unităților cooperatiste, asociațiilor familiale și persoanelor autorizate să desfășoare activități independente;

f) rețeaua teritorială;

g) alte elemente prevăzute în caietul de sarcini.

(2) Documentele depuse de bănci pentru a face dovada îndeplinirii condițiilor prezentate la art. 12 alin. (2) și de agențiile de credit, împreună cu ofertele, vor fi analizate de comisia de evaluare, care va desemna banca, respectiv agențiile de credit autorizate.

(3) Rezultatele analizei și decizia comisiei de licitație se vor consemna în procesul-verbal semnat de toți membrii comisiei. Decizia comisiei de licitație va fi comunicată tuturor băncilor sau agențiilor de credit participante la licitație.

Art. 14. — (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va încheia cu banca câștigătoare a licitației sau cu agenția de credit autorizată un contract privind derularea activității de creditare, în condițiile stabilite în licitație.

(2) Banca câștigătoare a licitației și agențiile de credit autorizate, împreună cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor elabora și vor aproba instrucțiunile comune pentru a reglementa în detaliu procedurile care vor fi urmate de unitățile lor teritoriale în derularea procesului de acordare a creditelor, de monitorizare a utilizării acestora și de respectare a graficelor de încadrare în muncă a persoanelor din rândul șomerilor.

Art. 15. — (1) Dacă în procesul derulării creditelor banca sau agenția de credit câștigătoare a licitației dovedește că nu are capacitatea de a administra fondul de creditare, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va proceda la desemnarea unei alte bănci sau agenții de credit, prin organizarea unei noi licitații.

*) Numărul maxim de salariați — 249 este stabilit conform Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 23 iulie 1999.

(2) Banca sau agenția de credit câștigătoare a licitației organizate în situația prezentată la alin. (1) va prelua portofoliul de credite acordate de banca sau de agenția de credit aflată în imposibilitate de a continua activitatea de creditare.

D. Condițiile de acordare, utilizare și de rambursare a creditelor, precum și de stabilire a garanțiilor

Art. 16. — Întreprinderile mici și mijlocii, unitățile cooperatiste, asociațiile familiale, persoanele fizice autorizate și șomerii pot beneficia de credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru:

a) finanțarea stocurilor de materii prime, materiale și obiecte de inventar sau a altor nevoi privind activitatea curentă, conform specificațiilor din studiul de fezabilitate;

b) cheltuieli de capital, respectiv: utilaje și echipamente, instalații de lucru, construcții speciale, construcții, amenajări și dotări, mijloace de transport, calculatoare și altele;

c) finanțarea concomitentă a stocurilor de materii prime și a cheltuielilor de capital, potrivit prevederilor din studiul de fezabilitate.

Art. 17. — (1) Pentru beneficiarii de credite ponderea creditului acordat în totalul sumelor necesare va fi următoarea:

a) 75% din valoarea studiului de fezabilitate depus în cazul finanțării cheltuielilor de capital;

b) în cazul finanțării stocurilor de materii prime creditele se acordă, în ceea ce privește proporția, conform metodologiei băncii.

(2) În cazul înființării de societăți comerciale și asociații familiale de către șomeri, precum și al persoanelor autorizate să desfășoare activități independente, creditul acordat poate acoperi până la 90% din valoarea studiului de fezabilitate depus.

Art. 18. — (1) Perioada maximă în care creditul acordat trebuie să fie rambursat este:

a) de 3 ani, în cazul creditelor acordate pentru finanțarea cheltuielilor de capital;

b) de 1 an, în cazul creditelor acordate pentru finanțarea stocurilor de materii prime și materiale.

(2) În cadrul termenului de rambursare la creditul pentru cheltuielile de capital se poate include, la cererea solicitantului de credit, și o perioadă de grație de până la 6 luni.

Art. 19. — Creditele se acordă în raport cu numărul locurilor de muncă pe care solicitantul se obligă să le creeze și în cuantumul stabilit de lege.

Art. 20. — (1) În sensul prevederilor prezentelor norme metodologice prin *taxa oficială a scontului stabilită de Banca Națională a României*, prevăzută la art. 86 alin. (2) din Legea nr. 76/2002, se înțelege dobânda de referință stabilită de Banca Națională a României.

(2) Dobânda la creditul acordat va fi de 50% din dobânda de referință stabilită de Banca Națională a României, revizibilă în conformitate cu nivelul dobânzii de referință comunicat de Banca Națională a României.

Art. 21. — (1) Creditele acordate din fondul de creditare vor fi garantate cu garanții reale și personale, astfel încât acestea să acopere valoarea creditului acordat și a dobânzii aferente.

(2) Garantarea creditului se face, în principal, cu obiectele achiziționate din creditul acordat, precum și cu alte bunuri și valori care aparțin solicitantului și/sau giranților acestuia, care trebuie să acopere valoarea creditului și dobânda aferentă.

(3) Bunurile care se constituie ca garanție vor fi asigurate, pe întreaga perioadă de derulare a creditului, la o societate de asigurări agreeată de banca autorizată, respectiv agenția de credit.

Art. 22. — (1) Pentru obținerea unui credit acordat din bugetul asigurărilor pentru șomaj întreprinderile mici și mijlocii, unitățile cooperatiste, asociațiile familiale și persoanele fizice autorizate, inclusiv șomerii, vor depune la agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană sau a municipiului București pe teritoriul căreia își au sediul social sau, după caz, reședința o cerere însoțită de următoarele documente, după caz:

a) contractul de societate sau, după caz, actul constitutiv;

b) hotărârea judecătorească de autorizare a înființării societății;

c) statutul societății;

d) certificatul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului sau codul unic de înregistrare;

e) codul fiscal;

f) ultimul bilanț contabil vizat de organul fiscal teritorial;

g) ultimele trei balanțe de verificare;

h) dovada achitării obligațiilor fiscale (certIFICATE FISCALE) și a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj și la bugetul asigurărilor pentru sănătate;

i) declarație privind litigiile cu terții, cu precizarea motivelor care au condus la situațiile respective;

j) studiul de fezabilitate al proiectului pentru care se solicită creditul;

k) graficul creării și ocupării noilor locuri de muncă;

l) acte care să ateste proprietatea asupra garanțiilor și valoarea acestora;

m) proiecția fluxului de lichidități pe perioada de creditare;

n) graficul de rambursare a creditului;

o) alte documente solicitate de bancă sau de agenția de credit.

(2) În cazul solicitării de credite pentru construcții în vederea realizării sau dezvoltării de noi capacități de producție, la documentele prezentate la alin. (1) se adaugă:

a) acte care să ateste situația juridică a terenului pe care urmează să se realizeze investiția;

b) autorizația de construcție;

c) acordurile și avizele legale pentru realizarea investiției.

(3) La solicitarea de credite pentru începerea activității nu se vor depune documentele prevăzute la alin. (1) lit. f)—i).

(4) Persoanele fizice autorizate și asociațiile familiale vor depune pentru obținerea creditelor documentele de înființare, înregistrare și de certificare a rezultatelor financiare prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 23. — Cererile și documentele prevăzute la art. 22 se verifică în cadrul compartimentelor de specialitate ale agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, și, dacă se constată că documentația este completă și că sunt întrunite condițiile legale, vor fi transmise spre avizare comitetelor de credit.

Art. 24. — (1) Pentru avizarea acordării de credite se constituie la nivelul județelor și al municipiului București comitete de credit formate din 5 membri, după cum urmează:

a) președintele și un membru desemnat din partea băncii sau agenției de credit autorizate să acorde creditele;

b) 3 membri din partea agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București.

(2) Comitetele de credit se întrunesc cel puțin o dată pe lună, analizează documentația depusă de solicitanții de credite, verifică îndeplinirea de către aceștia a condițiilor de eligibilitate, evaluează eficiența economică și socială a proiectelor prezentate și avizează acordarea creditelor.

(3) În vederea adoptării deciziei de avizare comitetul de credit poate cere solicitanților orice informații pe care le consideră necesare.

Art. 25. — (1) În urma analizei și avizării favorabile de către comitetul de credit documentația este transmisă băncii sau agenției autorizate, pentru analiză în vederea aprobării și acordării creditului.

(2) Dacă cererea de credit este respinsă de comitetul de credit, documentația se restituie solicitantului, însoțită de motivația respingerii, semnată de președintele comitetului de credit.

Art. 26. — (1) Aprobarea și acordarea fiecărui credit se vor face pe baza unui referat, care va fi întocmit de inspectorul de credite al băncii sau al agenției de credit autorizate, desemnat de conducătorul compartimentului de creditare și de conducătorul compartimentului financiar-contabil. Referatul trebuie să conțină, după caz, fără a fi limitative, următoarele elemente:

a) datele de identificare a solicitantului: denumirea, adresa sediului social, extras din actele constitutive privind obiectul de activitate;

b) evaluarea capacității solicitantului de a rambursa la scadență ratele de credit și de a plăti dobânda aferentă, pe baza analizei datelor înscrise în situația privind fluxul de lichidități;

c) informații despre bonitatea solicitantului. În acest scop vor fi calculați pe baza datelor înscrise în ultimul bilanț contabil și în ultima bilanță de verificare următorii indicatori:

- lichiditatea curentă;
- solvabilitatea patrimonială;
- gradul de acoperire a dobânzii;
- rata profitului;
- viteza de rotație a activelor circulante.

(2) Modul de calcul al indicatorilor prezentați la alin. (1) lit. c), precum și nivelurile recomandabile ale indicatorilor respectivi sunt în conformitate cu normele interne ale băncii autorizate și ținându-se seama de prevederile legii.

Art. 27. — Dacă cererea de credit nu este aprobată de bancă sau de agenția de credit, documentația va fi restituită agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, cu motivația corespunzătoare, pentru a fi înapoiată solicitantului.

Art. 28. — Luarea în considerare a deciziilor comitetului de credit în vederea aprobării cererii de acordare a creditului reprezintă o opțiune ce revine exclusiv în sarcina și în responsabilitatea băncii sau agenției de credit autorizate.

Art. 29. — (1) Creditele din fondul asigurărilor pentru șomaj vor fi acordate în lei, pe bază de contract de credit, încheiat în condițiile legii, între bancă, respectiv agenția de credit, și beneficiar, prin care se vor stabili, fără a fi limitative: condițiile de scadență, dobânda, valoarea garanțiilor, clauze referitoare la nerambursarea la scadență a creditului.

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind retragerea din circulație și încetarea puterii circulatorii a bancnotelor cu valoarea nominală de 5.000 lei — emisiunea 1998

Art. 1. — Potrivit prevederilor art. 19 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României va retrage din circulație, începând cu data de 1 mai 2002, bancnota cu valoarea nominală de 5.000 lei — emisiunea 1998.

După data de 30 iunie 2002 încetează puterea circulatorie a acestei bancnote, nemaiputând fi utilizată ca mijloc legal de plată.

Art. 2. — Retragerea din circulație a bancnotei de 5.000 lei — emisiunea 1998 se va face astfel:

În perioada 1 mai—16 iunie 2002 aceste bancnote vor fi primite de la populație, în mod obișnuit, de către toți agenții economici, precum și de către celelalte instituții. Acestea sunt obligate să primească bancnotele menționate, să nu le repună în circulație și să le depună zilnic la unitățile bancare unde au contul deschis, o dată cu depunerile de numerar.

În intervalul 17—30 iunie 2002 bancnotele aflate în perioada de retragere vor fi primite de la populație, agenți economici și celelalte instituții, în plăți și pentru preschimbare, numai

(2) În contract vor fi menționate și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantul de credit conform prevederilor Legii nr. 76/2002, inclusiv obligația de a angaja șomeri pe cel puțin 50% din locurile de muncă nou-create.

Art. 30. — Respectarea graficelor de creare a noi locuri de muncă și de încadrare a șomerilor este urmărită de organele de control ale agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București.

Art. 31. — Beneficiarii de credite acordate în condiții avantajoase din bugetul asigurărilor pentru șomaj pot solicita un nou credit numai după achitarea integrală a creditului acordat anterior.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 32. — Prezentele norme metodologice vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 33. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, Normele metodologice nr. 2.443/2/2001 emise de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Banca Națională a României privind acordarea de credite din bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj în baza Legii nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 1 iunie 2001, își încetează aplicabilitatea.

Governatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

de către unitățile bancare. Acestea nu le vor mai repune în circulație urmând a le depune la Banca Națională a României.

Art. 3. — Deoarece după data de 30 iunie 2002 încetează puterea circulatorie a bancnotelor cu valoarea nominală de 5.000 lei — emisiunea 1998, după această dată unitățile băncilor comerciale nu le vor mai primi de la populație, agenți economici și alte instituții și nu le vor mai preschimba.

Art. 4. — În perioada 1 iulie—30 septembrie 2002 bancnotele de 5.000 lei — emisiunea 1998, care și-au pierdut puterea circulatorie, pot fi preschimbate numai la sucursalele Băncii Naționale a României.

Art. 5. — Bancnotele deteriorate de 5.000 lei — emisiunea 1998, prezentate de populație, vor fi preschimbate de către sucursalele Băncii Naționale a României în conformitate cu prevederile legale în vigoare, până la data de 30 septembrie 2002 inclusiv.

Bancnotele deteriorate, prezentate pentru preschimbare până la data de 30 septembrie 2002, dar care necesită expertiză și evaluare, vor fi plătite și după această dată.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 4 aprilie 2002.
Nr. 12.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro